

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 209.

59de Møde.

Løvedagen den 20de April.

(Fortf.)

Tagd: Jeg skal tillade mig at imødegaae den sidste ærede Talers Bemærkninger, idet han sammenlignede en Kjøbstadborger, som foruden sit Skibsrehedert drev en anden borgerlig Næring, med Præsterne og Embedsmændene, som bleve beskattede saavel af deres Embedsindtægter som af deres Hartkorn og af borgerlig Næring. Min Hovedindvending mod Forslaget gik ud fra, at det vilde være umuligt at skjelne mellem den Indtægt, Skibsrehederne have af deres Rhedert, og den Indtægt, de have af deres øvrige borgerlige Næring. Hvad Embedsmændene angaaer, da er det ligefrem, at hans Gage udgjør enten en bestemt Sum, eller at hans Embedsindtægters Størrelse i ethvert Tilfælde er gjort til Gjenstand for en nogenlunde grundig Undersøgelse; derimod ere Indtægterne af hans borgerlige Næring ialmindelig aldeles uafhængige af denne hans Gage, og det er derfor langt fra saa vanskeligt at adskille disse 2 Arter af Indtægter. Hvad Præsterne angaaer, saa er det endnu lettere at skjelne imellem Beskatningen af deres Hartkorn og af deres øvrige Indtægter, da disse ere aldeles forskellige. Dette er derimod ikke Tilfældet med de næringsdrivende Skibsrehedere. For disse ere Indtægterne saaledes smeltede sammen, at det ikke vil være muligt med nogenlunde tilfredsstillende Noagtighed at udpege, hvor stor en Deel af deres Indtægter de have som Skibsrehedere, og hvor stor en Deel de have af anden almindelig Kjøbstadnæring. Naar den samme ærede Taler synes at see en Grund for denne Skat paa Skibe deri, at Regjeringen tidligere har betragtet Skibsfarten for en fri Næringsvei, der ei burde paalægges Skatter, saa kommer jeg derved netop til den modsatte Slutning, idet jeg bestemt formener, at, naar Regjeringen i

Anerkjendelsen af Skibsfartens store Bigtighed for Landet og Nationalvelstanden hidtil har anset det for gavnligt og hensigtsmæssigt at lette denne Næringsvei, saa er der ingen tilstrækkelig Grund for den nærværende Lovgivning til nu at afvige fra et Princip, som tidligere var anset for rigtigt.

Wilfens: Spørgsmaalet dreier sig nu ikke om, om Skibsrehederne skulle beskattes eller ikke, Spørgsmaalet er kun, paa hvilken Maade deres Krigsskat skal beregnes, og da maa jeg bestemt paastaae, at det er omtrent ligesaa let at adskille en Mand's Skibsrehedert og hans øvrige Næringsdrift, f. Ex. hans Handelsdrift, som det er at adskille det Samme ved en Embedsmands. Man bedømmer Omfanget af hans Virksomhed som Handelsmand efter Søgningen i Boutikken; forsaavidt han er Lømmerhandler efter det Antal Bygninger, som bliver bygget af hans Lømmer, efter det Antal Skibe, som ligge ved hans Bolværk, eller der blive besvarede af ham, udsøfede hos ham eller conquirede til ham, og saa fremdeles; om det er hans egne eller Andres Skibe, kommer ikke i Betragtning med Hensyn til Burderingen af hans Næringsdrift som Kjøbmand. Man bedømmer endvidere Omfanget af hans Virksomhed som Rheder efter Antallet af Commercelskæper, hans Skibsparter udgjøre.

Tagd: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig, nemlig: at man kan maaskee nok undertiden see Omfanget af Virksomheden, men ikke Overfluddet af samme, eller hvilken Deel af Virksomheden, der giver dette Overflud.

Udsvøeren: Det er vist meget vanskeligt at træffe det Rette, naar man skal tarere Folks Indtægter. Jeg kan i en vis Henseende ikke være enig med det ærede kjøbenhavnske Medlem, naar han siger, at det er ligesaa let med Hensyn til den Kjøbmand, der tillige er Skibsrehedert, som det er med Hensyn til den